

En anden del af redegørelsen, som har min fulde opmærksomhed, er afsnittet om handel med kvinder. Man anslår, at 4 millioner kvinder handles hvert år til sexindustrien, og at ½ million af de kvinder havner i et EU-land. Handel med kvinder er i dag en forretning med flere penge i end narkoindustrien, og kvindernes mulighed for at komme fri af bagmændene er forfærdelig risikabel. Men ikke desto mindre har den borgerlige regering og Dansk Folkeparti valgt at vægte en stram udlændingepolitik tungere end hensynet til de kvinder, der sælges som sexslaver på det danske marked.

Hvis en kvinde henvender sig til det danske politi, fordi hun er blevet solgt som sexslave og har et ønske om at anmelde bagmændene, får hun blot et par uger til at pakke sine sydfrugter og komme ud af landet. At sende hende tilbage er i mange tilfælde præcis det samme som at sende hende lige i armene på de bagmænd, der sørgede for, at hun i første omgang blev solgt fra sit hjemland til Danmark, og bagmændene ser selvfølgelig ikke med milde øjne på en kvinde, der har forsøgt at komme deres forbrydernetværk og dermed også deres egen forretning til livs. I Enhedslisten mener vi, at man bør give de kvinder, der anmelder bagmændene, opholdstiladelse, og vi mener, det bør sikres, at de kan skifte identitet og i øvrigt få en værdig tilværelse i Danmark, hvor de kan leve i ro og fred.

Et andet tema, som også er blevet nævnt af andre ordførere, er barselorloven, fordi det jo er en meget central debat, både i forbindelse med ligestilling, men selvfølgelig også for barnet. At få et nært forhold til begge sine forældre helt fra begyndelsen er selvfølgelig fuldstændig i barnets interesse, og derfor er vi i Enhedslisten glade for, at ministeren i fremtiden vil se nærmere på, at mændene faktisk benytter sig af deres mulighed for at tage barselorlov. På den måde vil man sikre såvel mændenes som børnenes interesse i at få et nært forhold til hinanden. Igen så langt så godt, så langt er vi enige.

Kl. 16.10

Men desværre vælger ministeren i afsnittet at se fuldstændig bort fra kvindernes og i øvrigt også fra arbejdsgivernes interesser, og det må man jo sige ellers er sjældent, når der er tale om en borgerlig regering.

Kvinderne har i forbindelse med barselorloven en interesse i ikke at være en for stor byrde for arbejdsgiverne i forbindelse med, at de får børn. Hvis de er en for stor byrde, sker der jo det, at de bliver sorteret fra, fordi arbejdsgiverne

selvfølgelig enten er tvunget til eller ganske simpelt vælger at ansætte den billigere løsning, og den billigere løsning for arbejdsgiverne er at ansætte en mand eller ansætte en kvinde, der ikke længere er i den fødedygtige alder. Derfor har kvinderne selvfølgelig en klar interesse i, at der bliver etableret en central barselfond.

Arbejdsgiverne, specielt de små arbejdsgivere og arbejdsgiverne inden for kvindebranchen, har også en interesse i, at der etableres selv samme centrale barselfond, så alle arbejdsgivere over en bred bank er med til at dække omkostningerne ved barsel. Det skal være en barselfond, hvor alle arbejdsgivere indbetaler et beløb pr. medarbejder, og hvor alle arbejdsgivere kan få finansieret udgifterne ved at have en medarbejder på barselorlov.

I dag er der selvfølgelig kæmpeudgifter på barselkontoen i de traditionelle kvindefag, hvorimod de traditionelle mandefag slipper for at påtage sig deres del af det økonomiske ansvar for de kommende generationer. Det er derfor, man ikke kan lade det være op til arbejdsmarkedets parter at diskutere central barselfond, for det vil selvfølgelig være sådan, at man på den ene side har arbejdsgiverne inden for de traditionelle mandefag, der ikke vil være med til det, og på den anden side har et kæmpebehov blandt de traditionelle kvindefag. Eftersom ministeren selv understreger i redegørelsen, at det netop er det kønsopdelte arbejdsmarked, der er én af hindringerne for ligestillingen, synes jeg derfor, det egentlig ville være rart, om ministeren i det mindste tilkendegav, at regeringen var interesseret i at se på mulighederne for en central barselfond, og i det mindste erkendte, at man kunne se på mulighederne for, at der måske skulle skrives ind med lovgivning, fordi der er så store interessekonflikter arbejdsgiverne imellem.

Det sidste, jeg vil kommentere, er ministerens ønske om at se nærmere på køn og alderdom. Det synes jeg er et rigtig godt initiativ, det bliver ganske vist ikke i 2003, men længere fremme i tiden, og det er fint nok. Man kan jo ikke nå det hele på én gang. Men i den forbindelse vil jeg opfordre til, at man også kigger lidt på, hvordan man kan løse det problem, at kvinder er væsentlig fattigere end mænd i deres alderdom.

Vi ved, at det bl.a. handler om, at kvinderne er løser og kortere tilknyttet arbejdsmarkedet end mænd, men der kunne også være andre årsager, og vi kunne måske finde en række forskellige løsningsmuligheder. Under alle omstændigheder er det vigtigt at få løst problemet,